

**SPEJDER
JUL
1998**

Nyheden

Af Rikke Aagaard Nielsen
Illustration Søren Jessen

„Pliiiiing“, sagde brevsprækken og så vidste Thomas lige præcis, hvor langt han var. For sådan lød Andersens sprække og Thomas kendte alle lydene fra brevsprækker og postkasser i hele kvarteret.

„Tre huse tilbage og så lige én opgang ... så er det bare hjemad ...“, nærmest nynnede Thomas glad inde i sit hoved, mens han skøjtede og gled og skyndte sig med cyklen og avistasken hen ad det glatte fortov.

Det sneede lidt endnu, og der var mange børn ude, og det hændte, at man fik en snebold i nakken.

Men lige nu var aviserne vigtige, meget vigtige, for dem kunne Thomas tjene sine lommepege ved at dele ud. Jo, aviserne var vigtige, det havde Thomas også fundet ud af, når han en enkelt gang var kommet til at glemme Sørensens i nr. 2. Så havde de ringet og klaget, og han havde fået en masse ballade. Aviserne var åbenbart vigtige, for der er nyhederne i og nyhederne er åbenbart enormt vigtige. „Go´ aften, her

er så nyhederne,“ sådan lød det også hjemme i stuen, når fjernsynet blev tændt.

Mens Thomas sprang ind med bundter af aviser under armen, nok til hele opgangen og alle postkasserne, tænkte han: „Nyhederne må vist være noget af det allervigtigste i hele verden, for sikke tosset far blev forleden, bare fordi jeg ville fortælle ham om juleafslutningen, mens han så nyhederne i fjernsynet.“

Ja, far havde råbt rigtigt højt og bedt ham om skrubbe ud af stuen, hvis ikke han kunne tie stille.

„Det er rigtig uretfærdigt,“ tænkte Thomas. „Jeg ville jo bare fortælle om den dér juleafslutning, og det vi havde hørt om de mennesker, der skulle skrives i mandtal og kejseren i Rom og den gravide Maria, der fødte barnet i stalden i Betlehem, fordi der ikke var plads i herberget. Og der var engle der sang, og hyrder, der fik fortalt, at Gud sendte det gode budskab til menneskene, så der kunne blive jul og glæde og lys i alle.“

Thomas syntes godt nok ikke, at Gud

var særlig opfindsom, for Gud havde jo ikke fundet på noget nyt i julen siden Jesus blev født i den stald for 1998 år siden!

Nu smækkede hans egen dør bag ham. „Færdig for i dag,“ jublede han og smed avistasken ind i et hjørne med et rigtigt godt „huk“.

Men den juleafslutning, som han ikke kunne få lov til at fortælle sure far om, og den nyhed, som jo alligevel ikke var nogen rigtig nyhed, for den var jo udkommet 1998 gange, hvis den altså skulle have stået i avisen, det havde nu alligevel sat tankerne i hovedet på Thomas.

Og mens han vaskede de kolde, kulsorte trykssvæerte farvede fingre af under den lunkne hane, hang tanken i hovedet på ham.

„Måske kunne Jesus barnet i den stald for længe, længe siden, godt være en nyhed og det gode budskab til alle mennesker stadigvæk, ligesom for hyrderne den allerførste jul.“

n e t

Jeg har selv surfet en del rundt og har fundet mange spændende web-sider. Som spejder synes jeg især, man kan bruge nettet til at få bred information, inspiration og få kontakt til andre spejdere.

Uendelig mange muligheder

Der er uendelige muligheder - du kan få næsten alt at vide. Start med at kigge på dit eget spejderkorps web-side eller et af de andre danske spejderkorps sider.

Adresserne er:

www.dbs.dk (Danske Baptisters Spejderkorps)

www.dds.dk (Det Danske Spejderkorps)

www.pigespejder.dk (KFUK-spejderne i Danmark, de grønne pigespejdere)

www.kfumscout.dk (KFUM-Spejderne i Danmark)

www.sunsite.auc.dk/dss (Dansk Spejderkorps Sydslesvig).

På korpsernes web-sider finder du bl.a. nyt fra korpserne, e-mail adresser, nyt om arrangementer og kurser og masser af links til andre web-sider.

InterNETionale spejdersider

En spændende adresse er

www.inter.scout.net/ som er de InterNETionale scouting sider - dvs. her finder du informationer om spejdere over

Tekst: Mette Tandal Olsen
Foto: Mogens Carrebye

Du har sikkert allerede været på Internettet med alle dets labyrintiske muligheder. Eller du er måske én af de få, som endnu ikke har surfet mere eller mindre forvildet rundt på den store informations-motorvej. Men har du fundet de fedeste **spejder-web-sider**?!

e j d e r

hele verden - både drenge- & pigespejdere. Du kan finde alt fra oplysninger om internationale spejderlejre & spejdercentre, lejrpladser, idéer til lege & sketches, knobquizer, tegninger og få kontakt til spejdere andre steder i verden.

Ud over at finde informationer og lade dig inspirere, kan du også få direkte kontakt til andre spejdere ved at e-maile til dem eller chatte med dem.

På www.inter.scout.net/worldmap.html kan du klikke dig ind på forskellige regioner i verden og klikke dig videre, til du er på en web-side for f.eks. en spejderkreds i Norge. Dette er alle tiders, hvis I skal på tur i udlandet og gerne vil have kontakt til spejdere på det lokale sted.

På www.spider.net/ kan du bl.a. finde en Top 100 liste over spejderhjemmesider fra hele verden - fra Hong Kong til Chile og fra Norge til Sydafrika.

Så surf en tur med ud i den store spejderverden - men pas på, du bliver med garanti bidt af det!

Næste...

Velduftende gaveidéer

Krydr og dekorer din egen olie og vineddike

På en enkel måde kan du selv krydre olie og vineddike. Læg de udvalgte krydderier i en glasbeholder, hæld væsken over og lad den trække i et solrigt vindue.

Du kan bruge mange forskellige frugter og krydderurter, f.eks. jordbær, sennepsfrø, hvidløg, chilipeber, sort peber, estragon. Husk at frugterne og krydderurterne skal være skyllet rene, før du bruger dem.

Du får de bedste resultater, hvis du bruger olivenolie og hvidvins- eller æblevineddike. Du kan krydre dem på forskellige måder.

Her er nogle forslag:

Krydderolie

Du kan krydre en liter olie med f.eks. 4 stk. chilipeber frugter, 2 tsk hel sort peber, et par kviste frisk basilikum.

- Prik chilipeberne med en gaffel.
- Læg sort peber, basilikum og chilipeber i en glasbeholder med låg.
- Hæld olivenolien på op til kanten og luk til.
- Lad den trække i ca. 2 uger.
- Ryst flasken hver dag.

Kryddereddike

Til en liter vineddike kan du tilsætte 1 dl jordbær (bedst om sommeren, hvor du kan få friske jordbær) og 0,5 dl basilikum.

- Læg krydderurten i en morter og knus den let.
- Varm vineddiken langsomt i en gryde til ca. 37°C.
- Hæld vineddiken og krydderurterne og jordbærerne i glasbeholderen og luk beholderen godt til.
- Stil beholderen i et solrigt vindue i ca. 2 uger.
- Den rystes hver dag.
- Du kan komme flere krydderurter i og

lade den stå i længere tid, indtil den har opnået den ønskede smag.

Når vineddiken eller olien har trukket færdig, sier du alle krydderurter fra og hælder eddiken/olien på en rengjort flaske. Til sidst lægger du nogle friske krydderier i. Det giver en dekorativ virkning og fortæller, hvad vineddiken eller olien smager af.

For at bevare olien frisk og sund er det vigtigt, at den opbevares mørkt og køligt, f.eks. i køleskabet.

Skal flaskerne bruges til gaver, kan du til sidst dekorere flaskerne med fine bånd, stofstykker og hjemmelavede etiketter.

En dekoreret flaske med din olie/eddike krydderblanding eller et friskbagt brød med dekoration er den perfekte gave til at tage med, når du skal på julebesøg

Tekst Mette Tandal Olsen
Foto Mogens Carrebye

Dekorér julens brød

Er du vild med at bage, skulle du prøve at lave et dekorativt julebrød. Du kan selvfølgelig bage brødet til en gave, men skal I selv holde fest, så er et stort og festligt brød også meget dekorativt på middagsbordet.

Brøddejen laver du efter en almindelig brødsopskrift - som f.eks.

2 ½ dl mælk
1 pk gær
½ spsk sukker
1 æg
1 lille tsk salt
ca. 500 g hvedemel
100 g smør eller olie

Dine materialer er altså:

brøddejen
æg
saks

Du kan f.eks. dekorere brødet med kornaks. Form brødet og dekorationerne efter, at dejen har hævet første gang til dobbelt størrelse - ca. 30 min.

Slå dejen ned - dvs. ælt den igenem så luften presses ud. Dejen deles nu op i to portioner. Det meste af dejen former du til et rundt brød, og det sidste skal du bruge til dekorationer. Noget af dejen deles op i små stykker, som du trykker let på.

Husk det er bedre at lave dekorationerne for små end for store, da brødet bliver større efter hævnning.

Lav kornaks ved at klippe revner i begge sider af dejstykket. Rul tynde strenge af dej som du gør fast under aksene.

Tryk aksene fast tæt ved siden af hinanden. Med lidt overlappning kommer de til at ligne et neg. Jo tættere aksene sidder desto bedre - ellers glider de fra hinanden under den sidste hævnning.

Af det sidste dej laver du et fladt aflangt stykke og lægger det som en sløjfe ovenpå stråene.

Lad det færdige brød efterhæve i ca. 20 min. Pensl godt med æg og bag brødet i ovnen. Du kan også vælge at forme dejen til små boller, så de danner et juletræ. Bagetemperatur 200°C i ca. 40 min. for Kornaksbrødet - 220°C i 16-18 min. for Juletræsbrødet.

Dr. Jones møder Greven

En kold vind piskede forrevne skyer hen over fuldmånen. Frosten gjorde jorden hård, og et let lag sne dækkede buske og græs. Dr. Jane Jones skutede sig og trak sin Gore-tex® jakke med termofor sammen i halsen. Den unge mand ved siden af hende standsede og pegede mod slottet, der lå som en forkrøblet skygge på toppen af den stejle bakke.

„Deroppe, Frøken Jones,“ hviskede han, som om han var bange for, at nogen skulle høre ham.

Dr. Jones lod keglen fra sin letvægtslommelygte spille hen over de smuldrende mure.

„Dr. Jones, ikke Frøken Jones,“ rettede hun med et suk.

„Ja, naturligvis.“ Manden dukkede sig. „De må have mig undskyldt, Frøken Doktor, men nu går jeg ikke længere. Jeg vil hjem.“

Blæsten fik de bladløse træer langs det gamle hjulspor til at knirke som i smerte. Dr. Jones sendte manden fra landsbyen et foragteligt blik, så nikkede hun.

„Bare stil grejet dér. Jeg bærer det selv det sidste stykke.“

Synlig lettet slap manden taget i de to store tasker, han havde båret. Dr. Jones kiggede igen op mod slottet. Idet skyerne gled fra månen, fik hun et glimt af et halvt sammenstyrtet tårn.

„Og du er sikker på, at det er beboet?“ spurgte hun endnu engang sin vejviser.

„Jeg sværger ved min mors grav!“ Den unge mand gjorde korsets tegn for sig. „De er flere. Jeg har ikke tal på deres ofre fra alle landsbyerne heromkring.“

I det skjulte rullede Dr. Jones øjne af ham, så hankede hun op i taskerne uden at give slip på sin lommelygte.

„Godt, bare smut med dig. Vi ses i morgen.“

„Gud være med Dem, Frøken,“ mumlede manden og trak kraven op om ørene, før han hastede tilbage mod sin landsby, der lå som en samling lysende punkter i mørket længere nede.

„Pokker tage alle de overtroiske fjolser, der stadig er tilbage i dette land,“ tænkte

Dr. Jones ved sig selv, mens hun gik det sidste stykke langs den efeudækkede slotsmur.

Hvorfor kunne de ikke fatte, at de levede i det oplyste 21. århundrede, hvor ingen længere troede på spøgelse, genfærd og vampyrer? Dr. Jones var trods sin unge alder ekspert i både folkløse, psykologi, kemi og medicin, og hun havde gjort det til sit livs mission at bringe alle overtroiske på bedre tanker. „Alt har en naturlig forklaring“ var hendes motto, og med stolthed huskede hun dengang, hun havde afsløret den grønne dame på en berømt borg som et produkt af en særlig gasart fra voldgraven. Eller dengang hun havde vist, at den frygtelige varulv, der hensatte en hel storby i panik, blot var tre forskellige omstrejfende hunde.

Hun havde allerede udgivet flere bøger og var ved at blive et kendt navn. Netop derfor havde nogen ment, at hun måtte være den rette til at undersøge det gamle slot, der lå i en øde afkrog af landet. I generationer havde der verseret

rygter om, at slottet husede rædselsvækkende uddødelige, der forgreb sig på befolkningen i de omkringliggende landsbyer. Ingen, der var draget til slottet, var nogensinde vendt tilbage osv., osv. - med andre ord: den samme gamle historie, som Dr. Jones havde hørt masser af gange.

„Ufatteligt at nogen stadig lader sig skræmme af den slags,“ bemærkede hun for sig selv og skubbede den knirkende gitterport ind til slotsgården op.

Der var ikke et eneste fodaftryk at skelne i sneen, der dækkede fliserne. Uden at tøve marcherede Dr. Jones op ad hovedtrappen og stillede taskerne fra sig foran indgangsdøren. Hun greb dørhammeren, der var formet som et grinende væsen med lange, spidse tænder. Tre slag brød den dødlignende stilhed. En flok dunkle skygger fløj op fra et af tårnene. Flagermus, konstaterede Dr. Jones roligt. Lidt efter kunne hun høre slæbende skridt, der nærmede sig døren. En nøgle blev med besvær drejet om i låsen, og døren skreg i hængslerne, da den langsomt gled op.

En krumbøjet gamling missede mod lyset fra hendes lommelygte. I hånden bar han en kandelaber med næsten nedbrændte lys. Hans rynkede ansigt skjultes næsten af en manke af hvidt hår, og han var klædt i et mølædt jakkesæt.

„Hvem der?“ knirkede han.

„Dr. Jane Jones,“ svarede Dr. Jones og stak ham et visitkort af betragtelig størrelse (der skulle jo være plads til alle hendes titler). „Jeg vil gerne møde ejeren af dette ... sted. Er det dig?“

„Næh, nej.“ Den gamle proppede visitkortet i lommen uden at kigge på det. „Jeg tjener her bare. Hvis De vil være så god at træde indenfor, så skal jeg hente Herren, Frøken Jones.“

„Dr. Jones,“ rettede Dr. Jones opgivende, idet hun greb sine tasker med en hånd og trådte ind over dørtærsklen.

Lyset fra lygten afslørede en indgangshal med rustninger i krogene og anløbne malerier på væggene. Alt var dækket af et tykt lag støv, og edderkoppespindene hang tæt.

„Puh, ha! I har vist aldrig hørt om Afax ultraplusdelight!“ udbrød Dr. Jones med tanke på det sponsorbidrag, hun modtog

for at nævne netop dette produkt.

Den gamle tjener kiggede undrende på hende.

„Herren ønsker, at der skal se sådan ud,“ bemærkede han. „Nu skal jeg hente ham.“

„Det behøves ikke, Nestor!“ lød en røst. „Jeg kommer nu for at tage imod vor uventede gæst.“

Dr. Jones løftede lygten mod trappen, hvorfra stemmen havde lydt. På en afsats stod en høj skikkelse med et ligblegt ansigt kranset af mørkt hår. Under de

buskede bryn stirrede et par sorte øjne direkte mod hende uden at blinke i det skarpe lys.

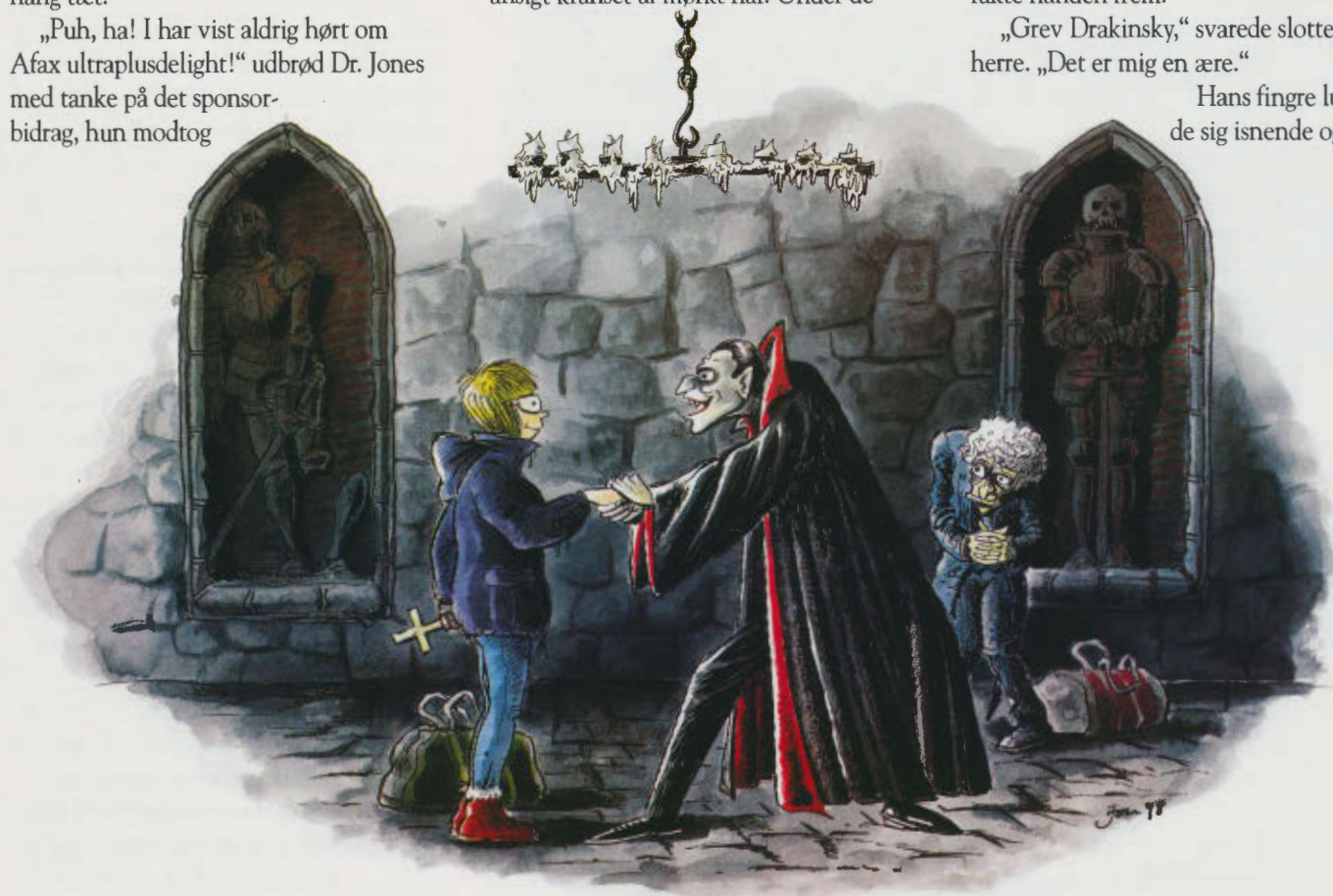
„Ahhh, en ung frøken,“ smiskede skikkelsen.

Hans mund, der havde en unaturlig rød farve, fortrak sig i et smil og afslørede de spidse hjørnetænder. Med en elegant bevægelse slog han sin slængkappe til side og gled med forunderlig hurtighed det sidste stykke ned ad trappen.

„Dr. Jane Jones,“ sagde Dr. Jones og rakte hånden frem.

„Grev Drakinsky,“ svarede slottets herre. „Det er mig en ære.“

Hans fingre lukkede sig isnende og fast

om Dr. Jones' hånd. Først var hun ved at trække den til sig, så overvandt hun sin indskydelse. Selvfølgelig fik man kolde hænder af at bo på et fugtigt, uisoleret slot på denne årstid.

„Og hvad bringer så en vidunderlig kvinde som Dem til min ydmyge bolig?“ spurgte Greven uden at slippe hende.

Dr. Jones rømmede sig og gjorde sin hånd fri.

„Jeg er ekspert i såkaldt overnaturlige fænomener, og jeg er kommet for at undersøge visse rygter, der verserer om slottet her. For nu at sige det lige ud, så hævder man i landsbyerne heromkring, at det bebos af ... vampyrer.“

Hun kunne næsten ikke få sig til at sige det tåbelige ord. Greven lod til at more sig.

„Vampyrer,“ gentog han. „Hvordan har de stakkels mennesker dog fået den idé?“

En hæs latter rungede under loftet, og efter en kort tøven lo Dr. Jones med.

„Ja, jeg ved, det er fjollet,“ indrømmede hun.

I det samme lænede Greven sig frem mod hende. Keglen fra lommelygten ramte ham nedefra og fremhævede de opspilede øjne og den let åbne mund. Dr. Jones mærkede en fast arm om sit liv.

„Lad mig betro Dem en hemmelighed, frøken Jones,“ hviskede Greven i hendes øre. „De har skam fuldstændig ret, disse landsbytosser. Jeg er en vampyr. Jeg sover om dagen i min kiste og kommer frem ved nattetide for at sugе blod af de levende.“

Før hun nåede at gøre noget, mærkede Dr. Jones, hvordan Grevens læber gled

fra hendes kind ned mod hendes hals. Et øjeblik blev hun overvældet af en underlig mathed, hun aldrig før havde kendt, så besluttede hun sig for at tage affære. Med en benkrog trak hun lynsnart Greven ud af balance. Han tumlede om på gulvet og rullede sig i hjælpeløst ind i sin slængkappe.

„Altså, du skulle skamme dig,“ vrisse de Dr. Jones og rettede på sit tøj. „En voksen mand på din alder, der tror på den slags pjat. Der findes jo ikke vampyrer!“

Greven stak hovedet frem mellem kappens folder og kiggede fortørnet op på hende.

„Jamen, jeg er vitterligt en vampyr, lille Frøk ...“

„Lille Doktor, mener du,“ afbrød Dr. Jones. „Du er måske også bange for det her!“

Fra sin lomme greb hun et trækrucifiks, som hun holdt op foran Greven, der gemte ansigtet i hænderne.

„Arrrg, nej! Tag det væk, jeg holder ikke ud at se det.“

„Sludder! Hvem skulle være bange for sådan noget gammelt juks?“ Dr. Jones smed nonchalant krucifikset over skulderen. „Min diagnose er klar: du lider af Sindrome Vampirico, altså af den illusion, at du er en vampyr. Det skyldes muligvis en traumatisk barndomsoplevelse med krucifikser, blod eller hvidløg. Men jeg skal nok få dig kureret!“

Den gamle tjener, der havde holdt sig i baggrunden, humpede nu frem og hjalp Greven på benene, mens Dr. Jones pakke sine tasker ud. Hun havde blandt

Dr. Jones møder Greven

andet medbragt en generator, der kunne tilsluttes fire lamper. På få sekunder var hele hallen oplyst.

„Så langt, så godt.“ Dr. Jones børstede støvet af fingrene og trak en højrygget stol frem, som hun ublidt smækkede Greven ned i.

„Først og fremmest må du af med al den læbestift og pudder. Det klæder dig virkelig ikke med røde læber og hvid hud.“

Fra en toilettaske fremtryllede hun renssemælk og vat, og før Greven nåede at protestere sad han med creme i hele hovedet.

„Du må indse,“ forklarede Dr. Jones, mens hun gnubbede hans ansigt, „at alt dette med at være vampyr bare er indbildning. Du bor her helt alene, næsten, og har udviklet usunde vaner. Det er set før: den berømte professor Bluff beskrev allerede to tilfælde i det 18. århundrede. Han fandt også kuren: frisk luft, solskin, rejser. Sindrome Vampirico rammer kun mennesker, der har boet indelukket på gamle, støvede slotte alt for længe.“

„De tager altså virkelig fejl,“ forsøgte Greven sig. „Se nu for eksempel mine tænder. Jeg aaaaaarrr ...“

Dr. Jones havde med et solidt tag tvunget hans mund op og lyste nu derind.

„Aha, jeg tænkte det nok. Bare rolig. Det er en ganske almindelig tandsygdom, du lider af. Den giver ekstra lange hjørne

Dr. Jones møder Greven

tænder i overmundten. Men det klarer jeg snildt. Sid stille!"

Uden at give slip på Greven gravede hun en kæmpe fil frem af tasken.

„Vi har ikke tid til bedøvelse, men det er hurtigt overstået," lovede hun.

„Nestor, vil du holde lyset."

Greven forsøgte at rejse sig, men Dr. Jones tvang ham tilbage med et knæ i brystet og gik i krig med hans tænder. Hun overhørte hans jamren og havde snart fået filet tænderne ned.

„Se!" udbrød hun triumferende og rakte Greven et spejl. „Det hjælper allerede meget."

Greven kastede et fraværende blik i spejlet, så lagde han det fra sig. Uden at Dr. Jones bemærkede det, satte han foden oven på krucifikset, der lå på gulvet nær stolen. Da han atter flyttede foden, var korset knust til småpinde.

„Nu mangler vi kun tøj," fastslog Dr. Jones. „Jeg har lige det, der ville klæde dig."

Hun kylede en bunke tøj fra en taske over til Nestor.

„Sørg for at din herre får det herpå," beordrede hun. „Jeg gør rent så længe." Greven trak sig tilbage, mens Dr. Jones fór rundt og åbnede alle vinduerne. Hun fandt også sin eldrevne ministøvsuger frem og udryddede samtlige edderkoppe-spind, hun kom i nærheden af. Lidt efter dukkede Greven op igen iført baseball-kasket, hawaii-skjorte, cowboybukser og

gummisko.

„Fantastisk!" udbrød Dr. Jones.

„Det er lige dig!"

Greven kiggede noget skeptisk ned ad sig selv.

„Jeg er ikke helt sikker på at ..." begyndte han.

„Sæt dig nu lige ned igen," ivrede Dr. Jones uden at lytte efter. „Jeg er slet ikke færdig. Vi må have helbredt dig for din sygelige trang til sove i kister om dagen og vandre hvileløst rundt om natten. Her er først et glas Sovigen-piller, et effektivt sovemiddel, som jeg trygt anbefaler, jeg bruger det selv. Med dem får du hurtigt vendt din døgnrytme igen. Dernæst ..." Hun klaskede femten tykke brochurer i skødet på Greven. „Dernæst må vi se at få dig lidt ud i verden. Tag og kig i dem her, mens jeg ordner det sidste."

Udstyret med rensmiddel og pudseklud hvirvlede Dr. Jones rundt i hallen og slottets øvrige rum. Hun satte Nestor til at hente brænde, så de kunne tænde op i alle kaminer. I mellemtiden sad Greven og bladede mere og mere optaget i rejsebrochurene. Kun én gang løftede han hovedet og snusede undersøgende.

„Afax," forklarede Dr. Jones og spejlede sig tilfreds i en af rustningerne. „Jeg skal nok give Nestor et par sponserprøver."

„Hvad I mennesker dog ikke finder på nu om dage," mumlede Greven og bøjede sig igen over de spraglede kataloger.

Solopgangen nærmede sig, da alle værelser på slottet stod funkende rene, og Dr. Jones erklærede sig færdig.

„Nå, hr. Greve, har du så fået lyst til at

komme lidt ud?" spurgte hun.

Greven løsrev sig modvilligt.

„Det er jo betagende," medgav han. „Hele denne verden fuld af folk. Så forandret siden jeg sidst vandrede i den."

„Ja, ikke?" nikkede Dr. Jones. „Ville du ikke gerne ud i den?"

„Jo, måske ..." funderede Greven og rettede på sin kasket.

„Selvfølgelig skal du af sted! Jeg kan skaffe dig billetter til en god pris fra en sponsor. Du mangler kun en sidste prøve, så er du klar: du skal se solen stå op."

Grevens ansigt fortrak sig. Dr. Jones klappede ham på skulderen.

„Ja, ja, du har sikkert hørt, at vampyrer brænder op, hvis solens lys falder på dem. Men du er ikke en vampyr, vel? Vampyrer findes jo ikke. Så vær nu en god og rar lille Greve og kom med mig."

„Er jeg virkelig slet ikke en vampyr?" spurgte Greven, mens Dr. Jones slæbte ham med hen mod hoveddøren.

„Nej, naturligvis ikke. Det er udelukkende indbildning. Lidt morgensol vil kun gøre dig godt."

Grevens hænder sitrede svagt, så rettede han sig op.

„De har ret. Jeg kan jo ikke være en vampyr, hvis de ikke findes ..."

„Jeg tror næsten, jeg vil erklære dig for helbredt, kære Greve," jublede Dr. Jones, mens hun åbnede døren.

Fra dørtærsklen havde de frit udsyn mod øst, og det øverste af solskiven gled nu op over horisonten.

„Åh," stønnede Greven.

„Ja, er det ikke smukt!" Dr. Jones trak vejret i dybe, nydende drag og skuede ud

over det vågnende landskab. „Der er intet som morgenstunden, der varsler en ny dag fuld af oplevelser og lærdom. Om mange år vil du sikkert stå, som vi gør nu, og sende mig en taknemmelig tanke som den, der helbr ... Hr. Greve?“

Men Grev Drakinsky stod ikke længe ved siden af hende. Der lå kun en bunke aske, som Dr. Jones fejede til side med foden irriteret over at have overset den ved sin rengøring. Hvor var Greven blevet af? Hvor uhøfligt af ham bare at gå.

„Hr. Greve?“ kaldte hun ind i hallen.

Hun havde næsten gennemført hele slottet, da Nestor dukkede op. Han bar på en anløben sølvbakke, hvorpå der lå et stykke papir.

„Herren har efterladt dette brev til Dem,“ kundgjorde han bukkende.

Dr. Jones tog brevet og læste:

„Kære Dr. Jones! (Ikke frøken, så huskede han det da endelig, tænkte hun.) Mødet med Dem har optændt min rejselyst i en sådan grad, at jeg straks må af sted. Jeg hader lange afskedsscener, derfor gør jeg det på denne måde. Farvel for evigt og tak. Deres hengivne Grev Drakinsky.“

Et fornøjet smil oplyste Dr. Jones' ansigt. Endnu en opgave fuldført med succes. Hun glædede sig allerede til at vise brevet til de overtroiske beboere nede i landsbyen. Og mon ikke også hun havde materiale nok til en ny bog? I en håndvending fik hun pakket sine tasker og givet Nestor fem flasker Afax samt telefonnumme-

ret til nogle håndværkere, der kunne ordne tårnet, til Greven kom hjem. Så satte hun væk fra slottet med energiske skridt.

Nestor fulgte Dr. Jones fra dørtærsklen. Da hun var ude af syne, rystede han på hovedet og gik bort for at hente en kost og en urne af metal med en indlagt flagermus på. Forsigtigt fejede han al asken fra dørtrinnet sammen og kom den i urnen. Derefter bar han urnen ned i kapellet, hvor de mange kister stod.

De andre herrer og fruer var vendt tilbage efter en lang nat nu og var gået til ro. Kun Grev Drakinskys kiste ville fremover være tom: han havde tabt, da de trak lod om, hvem der skulle ofre sig denne gang. Med et suk stillede Nestor urnen på en hylde ved siden af de to andre urner, som havde stået der siden det 18. århundrede. Et held for hans herrer og fruer, at der fandtes folk som Dr. Jones, der ikke troede på vampyrer. Nu kunne de atter få fred til deres jagt i mange, mange år.

Tekst: Lars Juul-Madsen og Marianne Pedersen
Foto: Mogens R. Lavendt

Flyt grænser

Europæisk handicoplejr og -seminar 1998

Der blev flyttet grænser på Pindstrup Centret i sommer. 150 børn, unge og voksne trodsede blæst og byger og knyttede venskaber på tværs af korps og landegrænser.

Blandt de 150 deltagere var knap halvdelen deltagere med et handicap. Det gav ekstra udfordringer i lejrlevet, og krævede bl.a. hævede bålsteder og plads til kørestole ved spisebordene.

Det udfordrede også den enkelte spejder at blive sat i patrulje med deltagere med brug for hjælp til helt almindelige ting, som at komme i soveposen om

aftenen, og i tøjlet om morgenen.

Deltagerne kom frem til lejren i særtog - et rigtigt damplokomotiv med vogne - fra Randers. En særlig station var bygget til lejligheden lige bag Pindstrup Centret og der blev budt velkommen med flag

Lejraktiviteterne spændte vidt og bragte bl.a. deltagerne vidt omkring i

verden. På den internationale dag blev der fanget laks i de norske elve, der blev modelleret sandstensbuster i Italien, spist med pinde i Japan, vist skovhuggerkunst i Canada og fundet diamanter i Sydafrika.

Alle var også på hike. Nogle kørte endda på skinnecykler. Hiken bød ellers på bolchekogeri, rensdyrklapning, udendørs overnatning, Djurslands natur og patruljeliv når det er bedst.

Vand var der masser af, både fra oven og i baljerne. Når det ikke lige regnede tog deltagerne og puttede lederne i „spabadet“, eller også tog de selv en tur i

Oplevelser,
handicap
og udfordringer...

vandrutchebanen lavet af halmballer, presenninger og brun sæbe, eller stillede op til stafetløb i kæmpe-gummistøvler fulde af vand.

Formålet med det hele, at vise børn og unge at gode spejderoplevelser ikke nødvendigvis hænger sammen med hvad man er god til - eller ikke god til, eller hvordan man ser eller hvilken far-

ve uniformen har, lykkedes til fulde. Oplevelserne bliver bare endnu bedre, når man hjælpes ad og tager hensyn til hinanden.

Lejren var arrangeret i samarbejde mellem KFUK-spejderne, KFUM-Spejderne, Det Danske Spejderkorps og Pindstrup Centret.

Når man ser på et kort over Danmark, kan det være svært at se, hvad Læsø og Viborg har med hinanden at gøre.

Læsø - en ø i Kattegat, lidt over en times sejlur fra Frederikshavn og Viborg den gamle domkirkeby, der ligger lunt og godt i det nordlige Midtjylland: Men engang hørte Læsø under Viborg - det er en længere historie og den kan du læse her ...

Da jeg gik på Viborg Katedralskole i 60'erne, fik vi hvert år før sommerferien udleveret den traditionelle årsberetning med rektors forord, opremsninger af lærer-navne, omtale af årets begivenheder, skole-rekorder i atletik og meget andet ligesom på alle andre gymnasier. Spændende var det ikke - og det gjaldt især årsregnskabet med tallene opstillet i kolonner.

660,48 kr fra Læsø

En enkelt post kunne dog fremtvinge undren og diskussion: Indtægt af Læsø - 660,48 kr. Hvorfor fik vi støtte fra en lille ø i Kattegat så langt borte? - Historielæreren kendte svaret.

Vores skole var en gammel domkirke-skole, hvor lærerne oprindelig også var præster. De fik - som det var normalt for embedsmænd dengang - hovedparten af deres løn udbetalt i form af landbrugsprodukter som korn, smør, høns - og desuden salt. Det sidste kom fra Læsø. Og her finder vi forklaringen på den mærkelige indtægt.

En ung ø

Læsø eksisterede slet ikke for 3.000 år siden. Den var helt oversvømmet af vand. Men dengang i det vi kalder for bronzalderen hævede havbunden sig så meget, at en lille ø dukkede frem.

Efter et par tusinde år begyndte øen at få sin nuværende form. Det skete i den perio-

Saltet på Læsø

de, vi kalder for vikingetiden. Om der boede vikinger på øen, ved vi ikke. Men i tiden derefter - den katolske middelalder - var den befolket af bønder.

Oprindelig ejede kongen nok øen, men på et tidspunkt må vi forestille os, at han har givet den til munkene ved domkirken i Viborg. Her byggede man i 1100-tallet på den prægtige og dyre katedral og indtægterne fra Læsø har været velkomne.

Sol & vind

Om sommeren kunne øens bønder på de lave strandenge, der strakte sig over undergrundens meter tykke lerlag grave små brønde, som hurtigt blev fyldt med stærkt saltholdigt vand.

Havvandet omkring indeholder kun ca. 25 g salt i hver liter, men i brøndene kunne der være op til 150 g i hver liter. Det skyldes fordampning forårsaget af sol og vind. Ved at koge det salte brøndvand kunne den naturskabte fordampning fortsætte og efter nogle få timer dukkede der fine hvide saltkrystaller frem.

Det hvide guld

Salt var i middelalderen et meget kostbart produkt. Man kaldte det for Det hvide guld. Det var før kummefrysernes tid, og mange fødevarer kunne kun opbevares i længere tid, hvis de blev saltet.

Det meste salt importerede vi fra Tyskland og Frankrig, hvor der med andre metoder kunne produceres store mængder.

Hundredvis af tønder

Inddampningen af salt på Læsø foregik i små hytter, hvor der i midten var opbygget et aflangt ildsted. Herover var der ophængt store jernpander, hvori det salte brøndvand blev hældt.

Arbejdet i hytterne, hvor der blev fyret med skovenes træer og mosernes tørv, har været anstrengende, men det har givet et godt udbytte. Både til øen og til de fjernboende ejere. Fra bevarede skriftlige dokumenter på landsarkivet i Viborg ved vi, at der hvert efterår blev sejlet i hundredvis af tønder fyldt med salt fra Læsø gennem Limfjorden ned til præsteskrabet i Viborg.

Rovdrift på naturen

Sådan foregik det i århundreder med det resultat, at skoven blev opbrugt som brændte under pander. Sandfugning fulgte og lagde dele af øen øde. I 1652 måtte produktionen indstilles. Men afgifterne skulle stadig

betalles. Salt blev erstattet med penge. Og sådan fortsatte det i århundrederne fremover. De 660,48 kr, som stod opført i regnskabet, er den sidste rest af den gamle saltskat, som blev indført på den tid, da den store katedral var under opførelse.

Hvis du kommer en tur til Læsø, må du ikke snyde dig selv for et besøg i en kopi af en gammel salthytte og se, hvordan man lavede salt i gamle dage.

Hej

Hej, jeg hedder Rune og er 14 år. I min fritid er jeg baptistspejder og reporter for Børneradio, og synes begge ting er rigtig sjovt. Min største oplevelse som børnerreporter var, da jeg mødte Spice Girls.

Et tilbud og en katastrofe

Jeg var helt vild, da jeg fik tilbudet om at interviewe Spice Girls, men kom hurtigt ned på jorden, da jeg opdagede katastrofen: Det var Kristi Himmelfart-weekend, og jeg skulle på spejderlejr i Nordjylland sammen med en masse af mine venner fra hele landet. Et umuligt valg, men så lykkedes det at få sponsoren et flybillet, og en fed weekend kunne begynde.

På lejr og hjemme igen

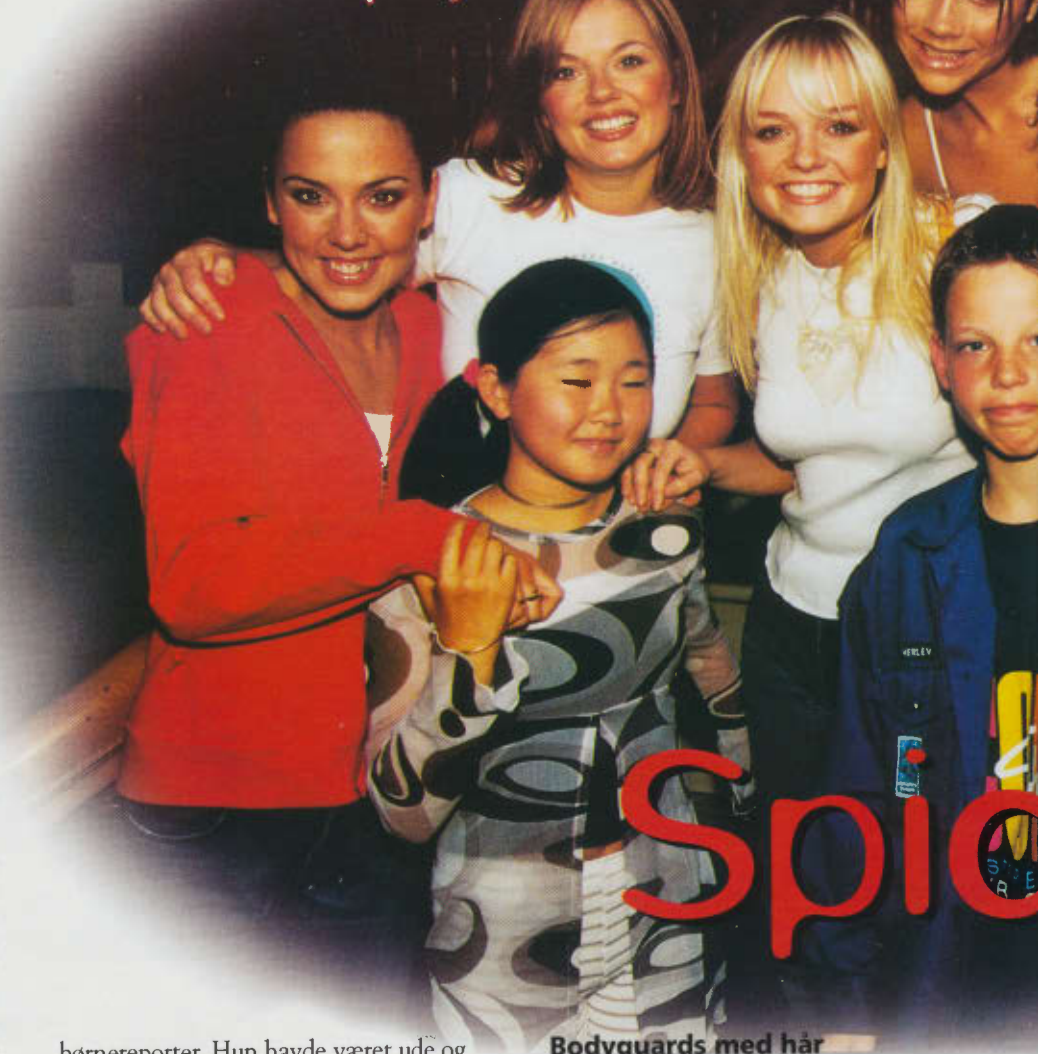
Torsdag startede lejren på Øksedal ved Nibe, og fredag var jeg tilbage i Kastrup. Selvom det væltede med folk, havde jeg masser af plads i køen, pga. min beskidte spejderuniform, som lugtede langt væk af røg. Hjemme i Vanløse blev uniformen lagt i vaskemaskinen på kvikvask.

Samme aften var jeg til koncert i Forum med tusindvis af fans. Salen gængede og flere piger dejsede om, da Spice Girls endelig kom på scenen. Det var en fed koncert, men det var næste dag, jeg så rigtigt frem til. Det var nu det gjaldt.

Der skulle findes på nogle spørgsmål at stille pigerne: Kan I lave et diamantknob? Kasseret! Bruger I brun sæbe eller opvaskemiddel uden på jeres lejrgrøder? Kasseret. Det lykkedes dog til sidst at få flækket nogle spørgsmål sammen.

Det væltede med folk ved hovedindgangen til Hotel D'Angleterre, og dørvagterne havde nok at gøre med at holde de skrigende fans tilbage. Ud over mig var der en studievært og en pige, som også er

En spejder møder

børnerreporter. Hun havde været ude og bruge en formue på nyt tøj, så jeg var glad for, at min mor, for første og sidste gang, havde strøget min spejderuniform. For slet ikke at tale om, at jeg havde været i bad. Hudafskrabningerne fra torsdagens lejretablering kunne dog ikke helt vaskes af.

Bodyguards med hår mellem tænderne

En vagt førte os ind af en bagindgang, og nu startede halvandens times ventetid i hotellets forhal. Til slut blev det vores tur, og motorsaven i maven begyndte stille og roligt at flå mine tarme. En piccolo fulgte

En spejder møder

Spicegirls

børnereporter. Hun havde været ude og bruge en formue på nyt tøj, så jeg var glad for, at min mor, for første og sidste gang, havde strøget min spejderuniform. For slet ikke at tale om, at jeg havde været i bad. Hudafskrabbingerne fra torsdagens lejretablering kunne dog ikke helt vaskes af.

Bodyguards med hår mellem tænderne

En vagt førte os ind af en bagindgang, og nu startede halvandens times ventetid i hotellets forhal. Til slut blev det vores tur, og motorsaven i maven begyndte stille og roligt at flå mine tarme. En piccolo fulgte

os i en elevator op på den etage Spicegirls boede på. På gangen foran deres suite væltede det med 2 meter brede bodyguards med hår mellem tænderne. Pludselig begyndte to af dem at løbe hen imod mig. Jeg krøb op imod væggen, men inderst i mig vidste af det, holdt den ene mig fast,

os i en elevator op på den etage Spice Girls boede på. På gangen foran deres suiter væltede det med 2 meter brede bodyguards med hår mellem tænderne. Pludseligt begyndte to af dem at løbe hen imod mig. Jeg krøb op imod væggen, men inden jeg vidste af det, holdt den ene mig fast,

imens den anden hev min spejderdolk ud af bæltet. Den havde de ikke engang opdaget i lufthavnskontrollen!

Læser hun Spejderjul?

I det første værelse sad Victoria, Emma og Melani C. Victoria var ved at lægge neglelak på hænder og fødder, Emma lå på sengen og læste i Alt for Damerne, imens Melani snakkede for dem alle 3.

Jeg kunne ikke forstå, at Emma kunne læse dansk, men indeni var der også et andet blad. Jeg smugkikkede, og - tro det eller ej - det lignede "Spejder Jul".

Vi spurgte bl.a. pigerne, om de lavede mad hjemme. Victoria og Emma kunne bedst lide at gå på restaurant, imens Melani elskede at lave mad selv.

Desværre var hun kun lige nået til spaghetti i kogebogen, men drømte om at lære mere. Vi er nok nogle stykker, som gerne vil lære hende, at lave "brændende kærlighed" over bål.

Geris sidste interview

I det næste værelse sad Melani B og Geri. Melani B var meget livlig og fægtede med arme og ben, da hun skulle forklare, hvordan hun bagte boller. Geri virkede flink nok, men noget deprimeret, selvom hun prøvede at skjule det. Men jeg vidste jo ikke, at dette var hendes sidste interview, som medlem af Spice Girls. Det var først dagen efter, at hun offentliggjorde, at hun stoppede i bandet. Så var det jo lettere at forstå, hvorfor hun var nede.

Autografer på uniformen

Min rygsæk var fuld af alle mine venners autografbøger, som ville tage hele natten at udfylde, men vi måtte kun få én autograf af dem hver. Mine fik jeg, på bagsiden

af min spejderuniform, skrevet med en fed, vand- bål- og ridsefast tusch. Bagefter småskændtes jeg for sjov med Mel B, om hvis tusch det var, men fik den da tilbage til sidst. Senere blev jeg tilbudt 200 kr. for tuschen, og min morbror prøvede forgæves at overbevise mig om, at de mindst havde brugt én tusch hver.

Børneradio er bedst

Efter interviewet blev min spejderdolk afleveret igen, og vi forlod hotellet via hovedindgangen, hvor flere hundrede teenagepiger stod opstillet. I hotellets forhal havde vi skrevet vores egne autografer på nogle blanke stykker papir. Udenfor fortalte vi, at vi lige havde interviewet Spice Girls, og de første der råbte „Børneradio er bedst“, ville få en autograf. Der blev hylet og skreget, og de „heldige“ fik vores autografer, som præmie. Jeg var glad for, at jeg lige efter skulle nå en flyver tilbage til spejderlejren.

Ingen troede mig over en dørtærskel

Tilbage på lejren nåede jeg lige at være med til den sidste del af lejrbalet. Jeg blev hevet op, og skulle fortælle, hvad jeg havde oplevet den dag. Alle grinede bare og troede, at det var endnu et underligt lejrbaalsindslag, som førerne havde fundet på. Først da man dagen efter kunne se autograferne på ryggen af min uniform, var der nogle, som begyndte at tage det alvorligt. Mange piger kom over for at fotografere mig, men hele tiden bagfra!

Behøver jeg fortælle, at jeg har købt mig en ny spejderuniform, men beholdt tuschen?

Med spejderhilsen
Rune Toldam

Ude at svømme med

Sefiks

På international spejderlejr i Indien

Sefiks lille, varme, brune drenge-hånd holder fast i min. Trods larmen fra poolen er der fuldstændig stilhed omkring os. Det, der skal ske de næste 5 minutter handler om tillid. Om tillid mellem mennesker, der har kendt hinanden i knapt fire timer og ikke forstår det sprog, den anden taler. Tillid mellem et ungt menneske og et barn, der har hver deres kulturelle baggrund og meget forskellige opvækst vilkår. Mennesker af hver sit køn, der bliver tæt knyttet til hinanden, men sandsynligvis aldrig vil se hinanden igen. Mennesker sammen i nuet.

Vi deltager på en lejr på Sangam - verdensspejdercenteret i Indi-

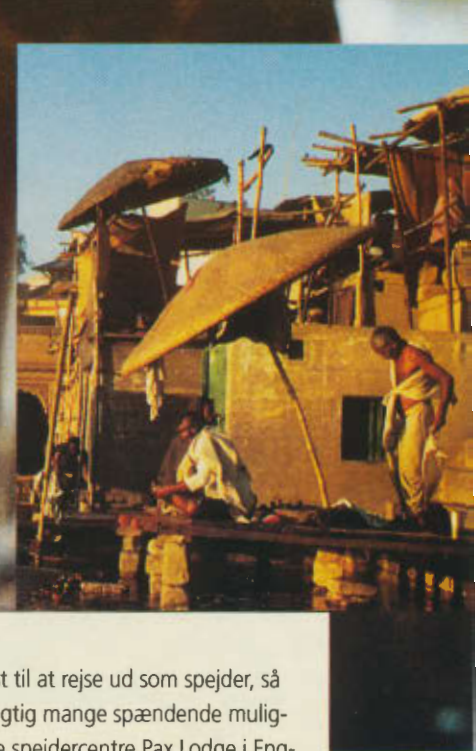
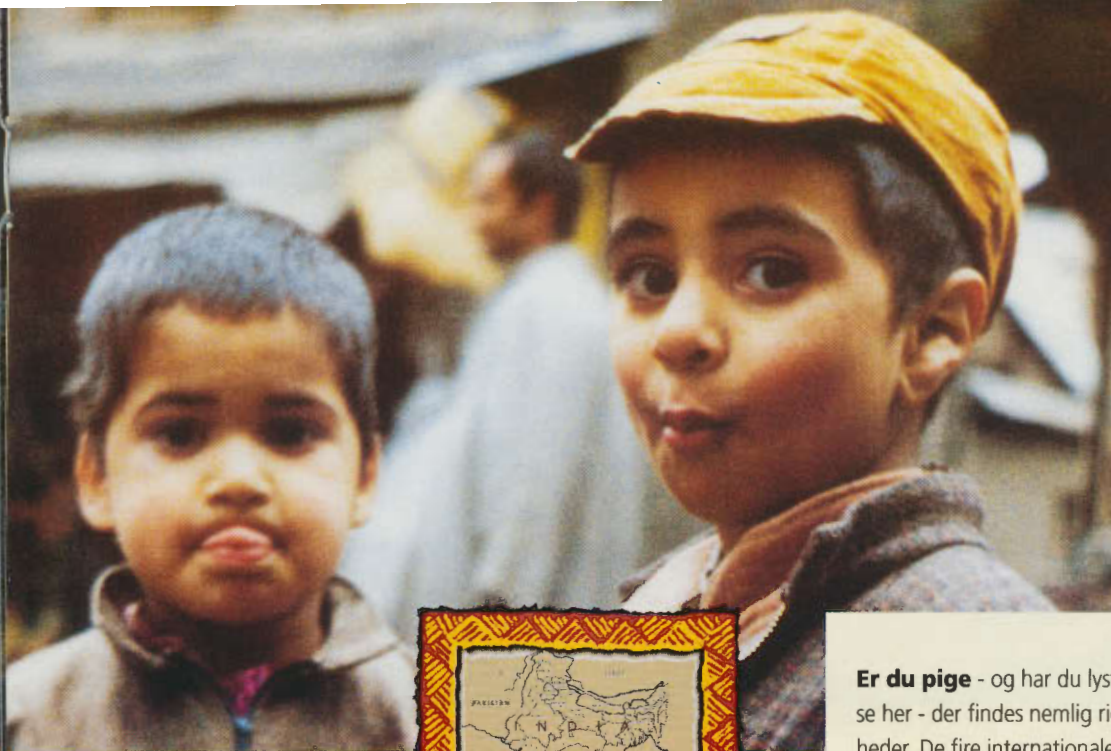
en. Sefik er iført et par slidte og alt for store badebukser og udstyret med orange badevinger og et korkbælte. Jeg har også badetøj på, men det er mit eget. Begge har vi øjnene rettet mod vandet, der smukt reflekterer solens stråler. Mine øjne ser et helt almindeligt svømmebassin, hvor fire voksne og fire børn har det sjovt. Jeg kan læse i hans øjne, at det han ser er noget totalt fremmed. De fremmede kvinders mærkelige hudfarve, vandbassinet og de andre børns glade leg synes både at tiltrække og skræmme ham.

Nu er det blevet vores tur til at gå i vandet. Vi stiller os på trappen og mærker det svalende vand helt op til anklerne. Uh, det er koldt! Lidt efter sætter vi os

på trappen, og nu kan vandet mærkes helt op på låret. Uh. Han har sluppet min hånd og plasker lige så forsigtigt i vandet, mens han smiler og ser på mig. Jeg lader ham sidde og går ned ad trappen og tager et par svømmetag i bassinet. Jeg viser ham med mit kropssprog, at han ikke skal være bange for vandet. Men Sefik er nu ikke overbevist af min svømmetur og bliver stående på trappen. At have vand helt op til lårene er den udfordring, han kan klare i dag. Derfor nøjes vi med at kaste en badebold frem og tilbage til hinanden, indtil der bliver fløjtet, hvilket betyder at vores badetur er slut, og det er næste holds tur til at gå i vandet.

Sefik og jeg var sammen fra morgen til

aften gennem hele lejren. Langsomt - men sikkert blev han fortrolig med vandet, og han fik så meget tillid til mig, at jeg kunne lære ham at svømme. Han var stolt som en pave, da han "svømmede" rundt i bassinet, og jeg var fuld af glæde over at have to små tillidsfulde brune hænder i mine.

Denne lille historie er blot en af mange oplevelser, jeg fik med hjem efter et tre ugers ophold på Sangam i Indien sidste sommer, hvor jeg deltog i et seminar med temaet "kvinder som fredsskabere" og den efterfølgende lejr for børn fra slumkvarterer i nærheden af Sangam.

Line Jul Hansen, DBS

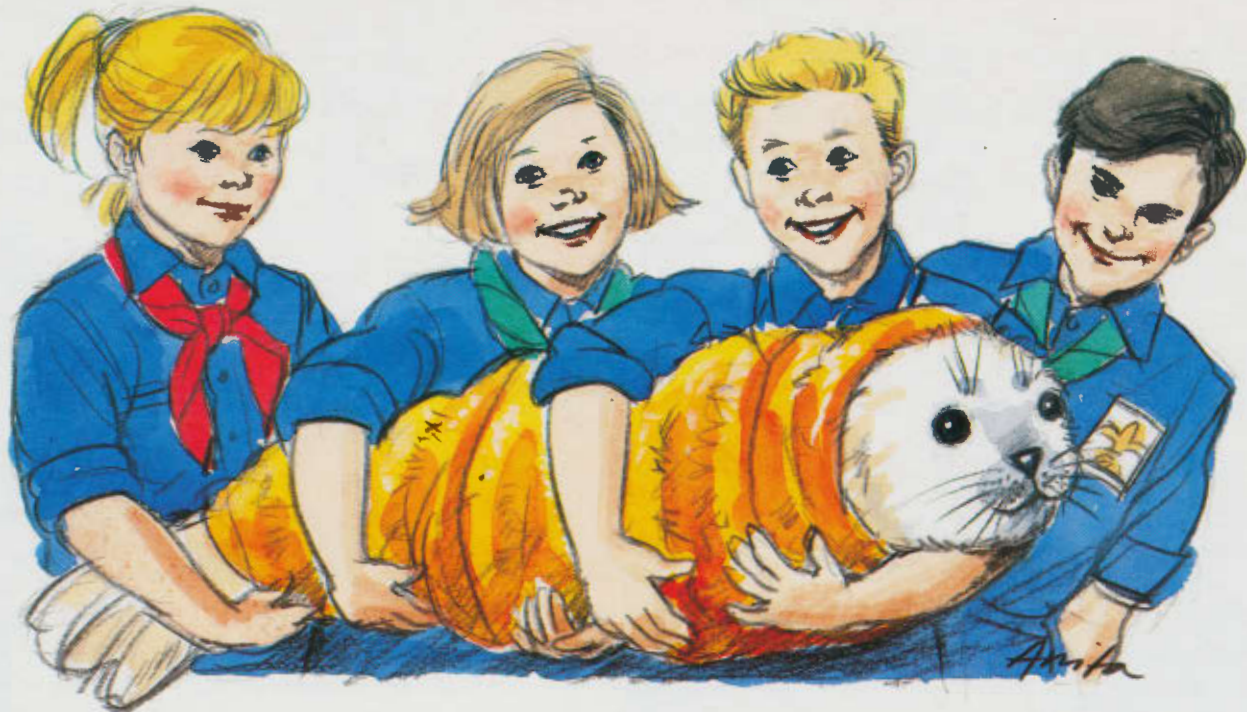
Er du pige - og har du lyst til at rejse ud som spejder, så se her - der findes nemlig rigtig mange spændende muligheder. De fire internationale spejdercentre Pax Lodge i England, Our Chalet i Schweiz og Our Cabana i Mexico og Sangam i Indien er oplagte muligheder.

Centrene er ramme om en masse aktiviteter, der giver spejdere fra hele verden mulighed for at møde andre spejdere. Her skabes venskaber og spejderoplevelser på tværs af bl.a. aldersmæssige, kulturelle, geografiske og religiøse grænser. Du kan dels deltage på et af de mange seminarer, eller du kan søge arbejde som volontør på centrene. Du kan også overnatte forholdsvis billigt på centrene, hvis du er på rejse i landet.

Kontakt dit korpskontor - de vil gerne hjælpe dig med flere oplysninger og adresser.

Et godt tilbud til alle spejdere - både piger og drenge, er at blive Camp counselor om sommeren i USA eller komme på spejderudveksling i Australien.

Du kan også blive frivillig medarbejder på et af de mange spejdercentre rundt om i hele verden - f.eks. Kandersteg i Schweiz. Har du lyst til at høre mere, kan du kontakte Drenge-spejdernes Fællesråd, Postbox 44, 1002 København K.

„**A**nholdt - jeg vil i hvert tilfælde ikke i fængsel.“ Det var anden onsdag i januar og troppen var samlet til tropsmøde. „En hel uge midt om sommeren - jeg bli'r jo solbrændt i striber.“ Lotte var vildt oprørt. De andre kunne ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet.

„Der er altså noget, du har misforstået Lotte. Anholt er en ø i Kattegat, og har ikke spor med fængsler at gøre,“ kunne Mette hendes tropsleder forsikre. Alle - også Lotte - gav sig til at grine. Mette fortalte at Anholt var en ret spændende ø med egen ørken og at troppen kunne ligge i lejr ved Sønderbjerg, der lå lige på kanten af ørkenen. Der var gode muligheder for at bade, og de skulle selvfølgelig også på hike gennem ørkenen, der dækkede det meste af øen. Alle

blev enige om, at en ø-lejr var en god idé til troppens sommerlejr. „Så kan vi også flippe lidt ud,“ mente Sofie.

Det blev hurtigt Sankt Hans og dagen efter tog troppen på lejr. Det var heldigvis godt vejr og vindstille, for båden der sejlede til Anholt, var efter Søren's mening ikke ret meget større end en nøddeskal, så der skulle ikke megen søgang til før den vippede.

Vel ankommet til øen travede troppen ud til sin lejrplads. Patruljekasser og telte ville senere blive kørt derud med øens eneste taxa.

Da alle var kommet ud til lejrpladsen var de enige om, at det bedste de kunne gøre, var at hoppe direkte i Kattegat. Alle fandt badetøjet frem og de skyndte

sig ned på stranden.

Da de kom op af vandet igen, lagde de sig på stranden for at tage solbad.

„Hov, vi ser da ikke helt ud som de andre, der bader her på stranden,“ sagde Lotte med et grin. De andre så sig omkring og smilede. „Nej, vi er nærmest klædt på til en Nordpolsekspedition,“ sagde Sofie. Alle andre på stranden havde ikke en trevl på, men troppen var nu enige om at beholde badetøjet på alligevel.

Efter et par dage med lejretablering, øløb og andre aktiviteter, skulle spejderne på hike. Søren, Sofie, Lotte og de andre i Ørnepatruljen pakkede deres grej og gjorde sig klar til at gå. Første dag skulle de gå gennem ørkenen og overnatte på

SÆLSOMME SOMMEROPLEVELSER

Af Malene Eigenbroth
Illustrationer Anita Tiderman

campingpladsen på Nordstranden, herfra skulle de gå til Anholt by, og derfra ud til lejren igen.

Da Ørnene havde etableret deres lejr på Nordstranden, gik de ned for at bade. De var godt varme efter den lange travetur gennem ørkenen. Da de kom op af vandet igen, henvendte en fremmed mand sig til dem: „I er spejdere, er I ikke?“ ville han vide. Det måtte Ørnene jo give ham ret i. „Er spejdere ikke gode ved dyr?“ ville han vide. Det måtte de også svare bekræftende på. „Jamen, så må I tage jer af den sælunge, der ligger derhenne,“ sagde han.

Ørnene kom noget i vildrede, de mente, at de havde hørt, at man altid skulle lade en sælunge ligge, så ville dens mor komme tilbage til den. Men alle de voksne på stranden sagde, at det var så længe siden moderen havde været der, at den bestemt ikke kom tilbage. En tysker tilbød at betale en taxa tilbage til lejren, hvis Ørnene bare ville tage sig af sælungen, og andet kunne de faktisk ikke være bekendt. Sådan gik det til, at Ørnene vendte tilbage til lejrplad-

sen et døgn før beregnet med en sælunge i et håndklæde.

Der blev nogen opstandelse på lejrpladsen, da de kom tilbage med sælungen. Mette sagde, at det selvfølgelig ikke var i orden at flytte sælungen, men at de nu måtte finde ud af, hvad de skulle stille op med den. Der var ikke nogen, der vidste, hvad den skulle have at spise, og de kunne selvfølgelig ikke have den med hjem til et lille havebassin.

Sofie kunne huske, at hendes biologilærer havde fortalt om, hvordan han havde en ven, der havde opflasket en sæl. Sofie og Lotte traskede ind til Anholdt by for at ringe hjem og få telefonnummeret på biologilæreren. De ringede til ham, og heldigvis var han hjemme. Han vidste godt nok ikke, hvad de skulle gøre med sælungen, men han kunne give dem nummeret på Vildtbiologisk Station i Kalø. De ringede dertil og fik en skideballe, fordi de havde flyttet sælungen, men hvad de skulle gøre ved den, kunne de ikke få svar på. Vildtbiologerne kunne imidlertid give dem

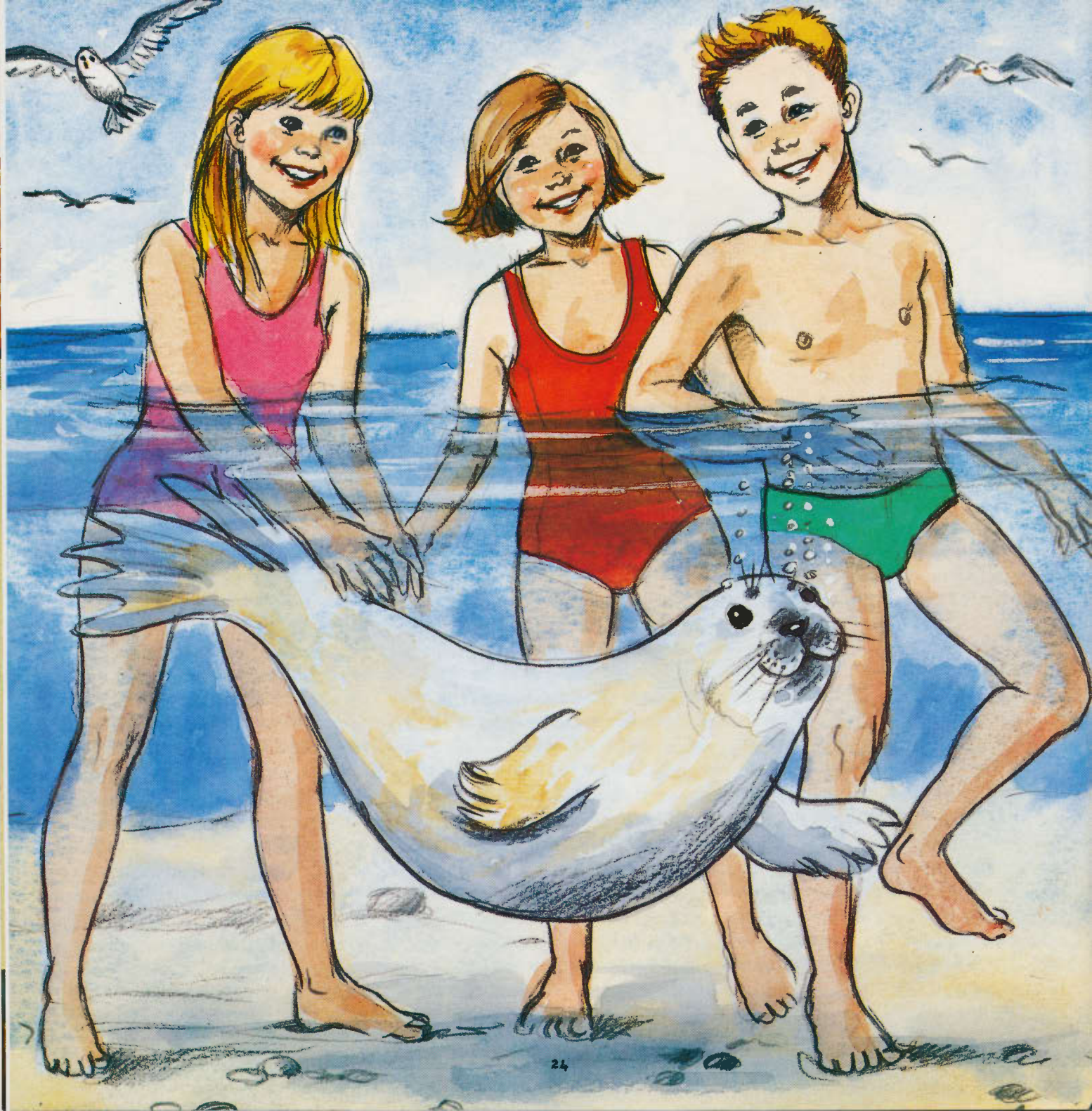
nummeret på en sælekspert i Københavns Zoo, som de så ringede til. Her fik de endnu engang skæld ud, fordi de havde flyttet sælungen. Han sagde, at de skulle se at få den flyttet tilbage, hvor de havde fundet den, og så kunne de kun håbe, at moderen ville kendes ved den, hvis eller når den kom tilbage til ungen.

Nedslæde gik de tilbage til lejren. Nu havde de brugt næsten 30 kroner af deres lomme penge på at ringe. „Tænk sig at betale 30 kroner for 3 skideballe. Det er altså strengt,“ sagde Lotte til Sofie.

Imens Sofie og Lotte tog til byen for at ringe, gik resten af Ørnepatruljen ned for at bade - med sælungen, som var blevet meget varm. Sælungen nød at svømme i vandet.

Lige pludselig var den væk. De kiggede efter den, men kunne ikke finde den. Så mærkede Søren noget, der gned sig op ad hans ben. Det var sælungen, der var dykket helt ned på bunde, og nu med næsen fulgte hans krop op til overfladen. Det kildede og var mægtigt

sjovt. Sælungen lavede det samme nummer med alle de andre. En dame kom hen for at se, hvorfor de havde det så sjovt. Hun blev meget betaget af sælen, men skyndte sig væk, da den lavede sit dykkernummer med hende, for hun var nemlig en af de mange nøgenbadere på stranden.

Nu kom Sofie og Lotte tilbage og fortalte, hvad de havde fundet ud af. Mette sagde, at tropskassen nok skulle betale for en taxa tilbage til Nordstranden og for alle telefonsamtalerne. Men så skulle Ørnene også holde vagt ved sælungen, så de var sikre på, at moderen kom tilbage og ville have nogen med den at gøre. Ellers var de nødt til at få en dyrlæge til at aflive den. Patruljen accepterede og blev kørt tilbage med sælungen.

Det var blevet sent og alle campinggæsterne var gået tilbage til deres telte og campingvogne. Ørnene var helt alene på stranden sammen med den lille sælung. De lagde sælungen, hvor de havde fundet den og gik op mellem klitterne for at holde øje med den. De sad og kiggede på solnedgangen mod vest.

Det så meget smukt ud ude over havet. Da solen var gået ned, blev der mørkere på stranden, men helt mørkt blev der ikke. Det var fuldmåne, og måneskinnet gav genskær i de blide bølger på Kattegat.

Marie lagde sit hoved på Søren's skulder, og han lagde sin arm rundt om hende. „Man kunne let forelske sig sådan en aften,“ hviskede Sofie til Lotte. „Det er bare ærgerligt, at de andre drenge i troppe er så barnlige.“

Pludselig prikkede Marie til Søren og Sofie: „Se der - lige derude,“ hviskede hun. Og godt hundrede meter ude kunne de se omridset af et sælhoved, der dukkede op over overfladen. Sælen gav nogle underlige bjæffende lyde fra sig, og den lille sælung svarede igen med at hyle hjerteskrærende. Sælen satte kurs mod ungen, og Ørnene sad med tilbageholdt åndedræt for at følge mødet mellem ungen og dens moder. Ville moderen kendes ved sin unge? De var alle meget spændte. Den store sæl snusede til den lille og heldigvis ville den godt

kendes ved den og sammen svømmede de to sæler væk i månestrålerne.

Ørnene var alle meget lettede. „Det ville ikke være rart, at skulle sende bud efter dyrlægen,“ sagde Lotte. „Nej, det ville være den værste oplevelse i mit liv“, sagde Sofie. Ørnene fandt deres soveposer frem. Vejret var helt perfekt, så de lagde sig til at sove under åben himmel. Og medens de lå og kiggede på alle stjernebillederne, faldt de i søvn lettede over, at sælungen og dens mor atter var sammen.

SKAL VI SPILLE? JULESTJERNE?

Julen er lig med familiehygge! Her er et fornøjeligt spil som kan spillet af børn og barnlige sjæle i alle aldre. I kan være et et ubegrænset antal spillere - hvis I bare har tændstikker nok!

- Hver deltager får 18 tændstikker, og så gælder det om at få dem lagt som en stjerne.
- Man skiftes til at slå med en terning.
- Hvis man står en 1'er, 2'er eller 3'er med terningen, må man lægge henholdsvis 1, 2 eller 3 tændstikker til sin stjerne.

- Hvis man slår en 4'er, 5'er eller 6'er skal man tage en tændstik væk fra stjernen.
- Den der først bliver færdig med sin stjerne vinder spillet.

**Tekst Jytte Lauritzen
Foto Mogens Carrebye**

Det ville glæde mig

at se en masse forskellige fugle
til selskab i min have ...

Tekst: Jytte Lauritzen
Illustrationer: Ursula Seeberg

Så jeg vil gerne udsende nogle invitationer.

En sådan invitation betyder meget for fuglene, både når de har unger – og derfor ikke har så megen tid til sig selv – og ikke mindst, når sne og frost sætter ind og gør det svært for dem at finde føde.

Hvem skal inviteres?

Måske er det nogle ganske bestemte fug-

le, I gerne vil have med til jeres selskab. I skal derfor først vide lidt om fuglenes livretter. For akkurat ligesom os mennesker har alle fugle deres specielle livretter, som de holder allermest af.

Det store frugtbord

Mange fugle f.eks. sangfugle - drosler, solsorte, sjaggere, stære og silkehaler kan lide saftige frugter og bær – kirsebær,

æbler, ribs, solbær, mirabeller, blommer osv. Dem kender du sikkert allerede.

Men de kan også lide berberis, benved, cotoneaster, havtorn, tjørnebær, hyld, ildtorn, kristtjorn, hyben, rønnebær, tørstetræsbær og tax.

Dem kender I måske ikke så mange af? Så må I gå på biblioteket og finde ud af, hvordan de ser ud. Politikens håndbøger: *Hvad finder jeg i skov og krat og*

Havens buske og træer er gode kogebooger, når I skal lave fuglemad.

Korn, frø, nødder og kogler

Andre fugle sætter pris på tørt foder. Dompappen vil f.eks. gerne have perikon- og syrenfrø, siskener vil gerne have birke- og ellefrø. Bogfinker og kvækerfinker sætter pris på bog, manna (elme-frø) og vejbredefrø. Det samme gør gråspurve og skovspurve og næsten alle fugle strømmer til, når der er solsikkefrø på menuen.

Større fugle som flagspætter, korsnæb, kærnebidere og skovskader kan med lidt held tiltrækkes af kogler, agern og hasselnødder.

Som I ser, er det ikke svært at invitere de rigtige fugle. Man samler bare nog-

le af disse lækkerier på tidspunkter, hvor der er nok af dem. Det er alt sammen ting, som I kan finde, hvis I har øjnene med jer og investerer tiden til at få det indsamlet og derefter tørret eller frosset til senere brug.

Familieprojekt

Det er en god idé, at gøre det til et familieprojekt. I kan få mange hyggelige timer med først at indsamle og derefter fodre og nyde de mange gæster I får i haven. Ja, det kan næsten ikke undgås, at der går sport i at få så mange forskellige fugle på besøg som muligt.

Flyv og tag selv bord

Men endnu bedre er det at invitere til *Flyv og tag selv bord*. Sørg for at tingene er på stedet hele tiden. Det kan I gøre ved at plante og så de rigtige ting i haven. Hvis I samtidig tænker på at plante træer og buske som er gode redetræer og gode skjulesteder, kan I være sikre på, at fuglene nok skal tage imod jeres invitation.

Ved at fodre fugle på den måde, kan man flytte dem fra et skjult liv i skoven til et åbent liv i haven, hvor der er bedre mulighed for at følge med i, hvad de foretager sig.

Det store fedt- og frøorgie

Der er stadig nogle gæster, vi mangler på gæstelisten. Det er mejsefuglene – blåmejsen, musvit, fyrremejsen, halemejsen m.fl. Hvis I også vil have dem med til jeres selskab, må I sørge for at hænge fedtfoder op. Det er nemlig deres livret.

Opskrift på en god foderblanding

En god foderblanding får I ved at blande rosiner, franskbrødskrummer, solsikkefrø, vejbredefrø, birkes, hakkede nødder og havregryn i noget smeltet usaltet fedt. Denne blanding kan friste selv den mest forvænte mejsefugl. Andre nysgerrige kan også fristes som f.eks. grønirisk. Den varme flydende blanding hældes i et mælkekarton og stilles i køleskab eller fryser. Når den er stivnet, kan kartonen rives af, og I har en fin foderblok.

Samme blanding kan stivnes i 1/2 kokosnøddeskal og hænges op i et træ.

I kan også tørre nogle grankogler eller solsikkebunde og overhælde dem med smeltet fedt.

Invitation til dagligmad

Fuglene tager også gerne imod en invitation til dagligmad. Server rester fra jeres husholdning – brødkrummer, ostebidder, pålægsrester og æbler som er blevet plettede eller runkne.

Trofaste gæster

Det er lidt forskelligt, hvordan gæsterne opfører sig, når de er til selskab. Nogle er hidsige og forsøger at jage de andre væk. Nogle er sjuskede og laver et værre roderi for de andre, og atter andre er forsigtige og venter pænt, til det bliver deres tur. Men fælles for de fleste fugle er, at har I først inviteret dem, så kommer de igen. Nogle er endda meget præcise og kommer på samme tid hver dag. Det er derfor vigtigt at huske at fodre dem jævnligt – de venter på jeres servering!

KØDDE KNÆKKEREN

- ① ET NYT SPEJDERBAND ER PÅ VEJ MOD HITLISTERNE. FØLG DERES VEJ MOD TOPPEN!
-FIND UD AF DE 5 SPEJDERES NAVNE.

KOKS I ② RYTMEBOXEN! HVILKET STIK HAR HAN FÅET FAT I?

GUITARSOLO! ④ HVAD SPILLER HAN?

③ DER SPILLES PÅ TROMMERNE! MEN HVAD STÅR DER? TAG FØRSTE BOGSTAV HELE VEJEN RUNDT, SÅ ANDET BOGSTAV OSV. FIND SELV START

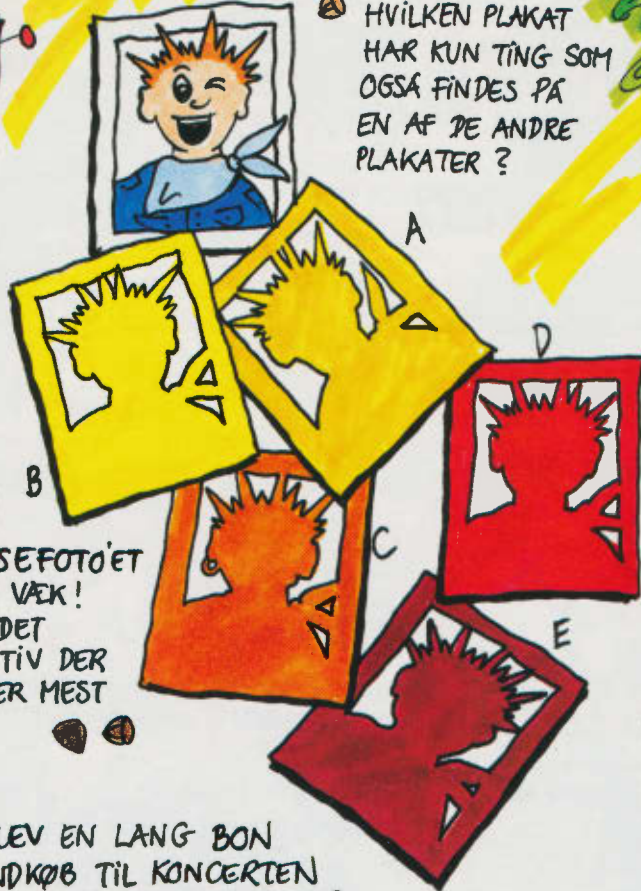
5 COVERET TIL CD'EN ER KLAR!
- HVAD SKAL DEN HEDDE ?

- 381
- 675
- 139
- 261
- 325
- 208
- 414
- 212

8 HUN DRØMMER OM
STORE SALGSTAL!
HVILKE 3 TAL GIVER
TILSAMMEN 1000 ?

7 PLAKATERNE FOR
KONCERTEN
HÆNGES OP!
HVILKEN PLAKAT
HAR KUN TING SOM
OGSÅ FINDES PÅ
EN AF DE ANDRE
PLAKATER ?

10
DET BLIR' SENT
I STUDIET. HAN LØBER
EFTER BURGERE! SÅT BILLEDERNE
I RIGTIG RÆKKEFØLGE!

A. EDDERKOP
L. GREN EN KRAGE
K. HØJT FRA TRÆETS...

B. I EN SKOV...
D. MARIEHØNEN...
J. KINESERE
H. EN HYTTE LÅ
G. LILLE PETER
I. EVIGGLAD
E. TRE SMÅ
F. GRØNNE TOP

MUSIKVIDEOEN
BLIVER INDSPILLET!
-HVEM SKREV SANGEN?

11
PIGERNE SYNGER OG SÅ SKAL
SANGENE MIXES! HVILKE PASSER
SAMMEN?

- 1. STÅR TIL HØJRE FOR GUITAREN!
- 2. SPILLER IKKE KLAVER!
- 3. SYNGER HØJT
- 4. STÅR OP!
- 5. HAR BRUNT HÅR!

13
HVILKE FILMKLIP
SES I MUSIKVIDEOEN?

1.

ED	
RUN	
EN	

2.

NØD	
i i	
SIL	

3.

EN	
L L	
M I	

4.

KOM	
OSE	
R N	

5.

DEK	
R A	
D K	

6.

T	
A	
Y T A	

7.

S D	
E G	
R Ø G	

8.

NÆK	
B L	
Å L	

TIDSFORDRIV PÅ TOUR!
SAML KRYDSEN MED
2 RÆKKER MED 5
BRIKKER I HVER. (14)
SKRIV NR. RÆKKEFØLGEN.

○	△	△	△
□	△	○	□
△	△	□	△
A	□	△	B

HVILKE
FIGURER
MANGLER
? ? ?

9.

KER	
i R	
A SE	

10.

i GT	
G U	
E L S	

TOUR (15)
REGN-
SKABET
I KAOS!
SÆT
TALLENE
SAMMEN
MED PLUSSERNE
SÅ DET PASSER!

8 + 8 = 8 + 8

8 + 8 = 8 + 8

1000

FØR OG EFTER
KONCERTEN
FIND 10 FEJL!

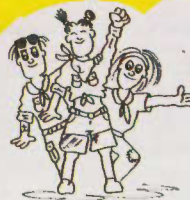
JAAH! VI FIK GULD-
PLADE FOR VORES CD!
TRÆK 9 LIGE STREGER
SÅ STJERNEN FOR-
VANDLES TIL 3 LIGE
STORE PAKKER!

LØSNINGER:

19

TEGN
DE 9
STREGER

1
SKRIV
NAVNE.

18 SÆT RING
OM FEJLENE

17 ANTAL
AUTOGRAFER

16 TEGN FIGURERNE

A: B:

15
SKRIV REGNESTYKKE

= 1000

14 RÆKKEFØLGE
PÅ KRYDS & TVÆRS

13 HVILKE KLIP?

Send ind og vind!
Løs Nøddeknækkeren og vær med i lodtrækningen om 40 præmier. For hver korrekt løst opgave får du et antal nødder. Du skal samle mindst 40 nødder for at være med i lodtrækningen. Skriv løsningerne på arket og send det til Spejderjul, Postboks 1000, 2900 Hellerup, så vi har det med posten senest mandag d. 11. januar 1999. Sender du en kopi af løsningerne, skal du klippe det lille hjørne af siden her og sende det med. De heldige vindere får meddelelse sidst i januar og deres navne vil blive bragt i spejderbladene.

Præmier:

- 1.: Kuppeltelt Jolly - 4 pers.
- 2.-3.: Sovepose - Ajungilak Igloo
- 4.-7.: Rygsæk - Haglöf Tight L (30 l)
- 8.-20.: Lygte - UCAR lomme- og teltlygte
- 21.-40.: Lommekniv - Schweizerkniv m/ 6 redskaber

2 HVILKET STIK?

3

HVAD STÅR DER
PÅ TROMMEN?

4

HVAD SPILLER HAN?

5
HVAD HEDDER
CD'EN?

6
HVILKET
NEGATIV?

7
HVILKEN
PLAKAT?

8
HVILKE TAL?

+ _____
+ _____
= _____
1000

9
JA ELLER
NEJ?

10
RIGTIG
RÆKKEFØLGE:

11
MIX LINIERNE
RIGTIGT:

_____ + _____
_____ + _____
_____ + _____
_____ + _____
_____ + _____
_____ + _____

12
HVEM
SKREV
SANGEN?

Tekst og billeder:
Marianne Pedersen

1000 årslejr i Roskilde

I Roskilde var 600 børn og unge fra Danske Baptisters Spejderkorps, DUI-Leg og Virke, FDF, KFUK-spejderne, Det Danske Spejderkorps og KFUM-Spejderne samt spejdere fra Polen, USA, Østrig og Norge sammen på sommerlejr på Dyrskuepladsen i Roskilde. Det var ikke en helt almindelig sommerlejr, men arrangeret fordi Roskilde by fyldte 1000 år i år.

Tidsmaskinen

En ildspruttende tidsmaskine satte fra lejrballsscenen den rette stemning og bragte alle deltagerne hele turen gennem 1000 år. Afsted gik det gennem vikingetid, middelalder, renaissance og industrialiseringen inden vi kom hjem igen. Søndag fyldte vi Roskilde Domkirke til sidste plads. Vi hørte om Sct. Georg og dragen og om Domkirkens lange historie.

Sammen er vi bedst

Vi fik en masse nye venner og fandt ud af, at vi hver for sig er gode nok - men det er sammen, vi er bedst!

**SPEJDER
JUL
1998**

Udgivere: Danske Baptisters Spejderkorps • Det Danske Spejderkorps • KFUK-spejderne i Danmark, de grønne pigespejdere • KFUM-Spejderne i Danmark
Redaktion: Kirsten Lund Frandsen, Jytte Lauritzen, Karen Mathiasen, Birte Nørgaard Nielsen, Mette Tandal Olsen, Vibeke Brandt Nielsen (ansvh.)
Omslagstegning: Rasmus Sand Højer, Nøddeknekkeren: Merete Due Paarup, *Layout:* Per Christiansen,
Repro og tryk: Dansk Heatset Rotation

ISSN 01 08-1179/ISBN 87-7041-381-9 © Spejderforlaget a/s 1998 Pris: 20 kr. (incl. moms)

Pris: 20 kr. incl. moms